

går i den rigtige retning. Når man tænker på, hvad udgangspunktet var for miljøet for 20 og 30 år siden, mener vi faktisk, at vi er nået ganske langt, og vi vil i den her periode, som vandmiljøplan III løber, også fortsætte i samme retning.

Vi er glade for, at den løber over 10 år. Vi er glade for, at vi skal reducere kvælstofudledningen med 13 pct. Vi er glade for, at der er afsat midler til forskning. Vi er glade for, at planen skal evalueres et par gange i løbet af de 10 år, for så får vi mulighed for at ændre, hvis der er behov for det, og hvis det er muligt, for forskningen går jo videre, og den teknologiske udvikling går også frem. Den er fremadskridende, så derfor kan der åbne sig nogle muligheder, som vi ikke kender i dag. Vi er glade for, at der er indskrevet, at vi skal starte med bedriftsrådgivning her, for EU påbyder os det.

Så der er altså en lang række tiltag i forbindelse med denne her vandmiljøplan, som vi er ganske udmærket tilfredse med, og jeg skal så blot afslutte med at gentage, at vi selvfølgelig ikke støtter det forslag, som vi behandler nu.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Jeg vil gerne starte med at ønske Kristendemokraterne oprigtig tillykke med partiets ny placering i den grønne firkant, som jeg kan forstå at partiet har indtaget her, og hvor de jo har rig lejlighed til at tage del i den frodige og offensive miljøtænkning, som jo foregår i den firkant.

Kl. 20.55

Mit spørgsmål til Kristendemokraterne er i al enkelhed, om Kristendemokraterne opfatter den indgåede aftale her som en minimumsaftale eller en maksimumsaftale, altså om man kunne forestille sig, at der er nogle af de initiativer, der tages her, som man kan bygge videre på. Når jeg spørger, er det, fordi vi i det energiforlig, vi har indgået, jo udtrykkelig netop har lagt til grund, at hvis man nu skulle få lyst til med et andet flertal at bygge oven på og bygge flere havvindmølleparker, så kan man gøre det. Opfatter Kristendemokraterne det her forlig som en lukket kasse, der så gør, at vi ikke kan regne med Kristendemokraterne på andre tidspunkter, eller er det en minimumsaftale?

Jeg spørger selvfølgelig, fordi jeg ved, at der jo på mange punkter er flere ligheder mellem Kristendemokraternes og De Radikales politik på nogle af de her områder end forskelle.

(Kort bemærkning):

Mogens Nørgård Pedersen (KD):

Det forholder sig nu engang sådan, og det er vel et midterpartis lod – hr. Martin Lidegaard tilhører jo også et midterparti, om end det er noget forskelligt fra Kristendemokraterne – at man nogle gange er med i et forlig, og andre gange ikke er med. Kristendemokraterne er med her i forliget her om vandmiljøplanen, De Radikale var med i forliget omkring arbejdsmiljø, og sådan kan der være forskellige tilgange til de forskellige politiske områder.

Jeg må faktisk sige til hr. Martin Lidegaard, at vi ikke kan sige, om der er noget minimum eller der er noget maksimum. I erkendelsen af at ting udvikler sig, og at ting kan gøres bedre, vil vi evaluere, og derfor kan det da godt være, at når vi skal evaluere første gang, er der nogle ting, hvorom vi siger, at det kunne vi gøre det bedre, at de kunne være bedre, at der er mulighed for at gøre dem bedre, og det vil vi så gøre. Så på den måde er det jo hverken minimum eller maksimum.

Men vi Kristendemokrater føler os bundet af det her forlig, og det vil vi faktisk også være efter et valg. Og skal der laves om på det her forlig, så er det med forligspartnerne, det bliver lavet om.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jamen så må vi jo konstatere, at De Kristendemokraterne har solgt sin grønne sjæl til Venstre og Konservative og ladet sig baste i 10 år frem i tiden. Jeg synes da, at man bør overveje at opsig den binding i forbindelse med det kommende folketingsvalg. Det vil jo være muligt for Kristendemokraterne at opsig den binding, og jeg synes da, det ville være ærgerligt, hvis vi ikke ville kunne samarbejde med Kristendemokraterne om gennemførelsen af en ny vandmiljøplan efter folketingsvalget.

Hvis Kristendemokraterne allerede i dag kan meddele, at man har tænkt sig at sætte sig uden for enhver indflydelse i det nye Folketing, så vil jeg da være ked af det, selv om jeg kan ikke give hr. Mogens Nørgård Pedersen de helt store karakterer for afslutningen af det her forløb omkring forhandlingerne om vandmiljøplanen, det vil jeg sige. Nu forlader jeg jo Folketinget efter næste valg, men jeg ville da alligevel sætte pris på, hvis mit parti blev i stand til at forhandle også med Kristendemokraterne efter valget. Det ville da være dejligt.